

(המשך מסמך 4)

חזרו לבתיכם, סיסק אחד העתונאים את ההגדרה החריפה ביותר למאורע העגום: "קראסם".

בן המשפחה הטובה

מכל 11 נאשמי כפר-קאסם, היה גבריאל אוליאל הטיפוס העליו ביותר. הוא לא בחור סתם, הוא בן של בון פאמי (מש" פחה טובה), הצביע אליו ידיו, הנאשם השני, גבריאל דהאן. משפחתו הטובה של אוליאל היתה לשם דבר.

הצעיר היהודי מאוראן, במערב אלג'יריה, גורש מבית-הספר הצרפתי העממי ביום בו הפציצו האנגלים מול חוף עירו את הצי הצרפתי, כדי שלא יפול לידי הגרמנים. הוא עבד כקצב, מקצוע שירש מאביו. אולם נשמתו נכספה אל הצבא. כשפרצה מלחמת העצמאות בישראל, מהיר להצטרף למחיל. כתותחן נגד-טנקים, הוציא ליד רפיח שלי-שה טנקים מצריים מכלל פעולה, בהפעילו תותח שלא היה מחופר.

בין הקרבות היה אוליאל רודף-יערות מדופלם. באחד הימים הכיר צבירת ספרדיה בחדר-האוכל של יחידתו, נכנס עמה בשיחה, אף שלא ידע כמעט עברית. אחרי עשרה חודשים נשא הצעיר בן ה-18, שהיה בודד בארץ, את הצעירה בת ה-18.

סמו לגיון-הזררים. למשך כמה שנים פשט את המדים. בארץ-הצענע לא היתה עבודה לקצב מומחה. תחת זאת הלך לעבוד כרכבת, שם היה חותנו מנהל-עבודה. אולם לא היתה לו מנוחה במקצוע הפרוואי. באחד

"למה מלאת את הפקודה? למה לא סירכת?" אוליאל הסתכל בו רגע בחוסר-הבנה, השיב: "אלו הייתי אדם המסרב למלא פקודות, לא הייתי הולך למשמר-הגבול".

"אבא מחוץ לעיר." למחרת הלילה, נדמה שאוליאל שכח את הכל. הוא נשלח לרצועת-עזה, מילא במשך חודש את תפי קידו שם, גם אחרי ששמואל מלינקי וגבי ריאל דהאן נאסרו. לאשתו לא סיפר שום דבר.

כשניתנה לו סוף-סוף חופשה, חזר לאשתו, שגרה בדירה קטנה בבית מוזנח בשכונת-ספירא בתל-אביב. בלילה הראשון נקרא להתייצב מיד בתחנת-המשטרה של נסי-ציונה. אשתו נסעה עמו. לתדהמת שניהם נודע להם שם כי יש פקודת-מאסר נגד רבי-שוטר אוליאל.

מאו נשאה האשה לבדה עם אמה ושני ילדיה, זיאקי בן ה-6 ואלברט בן ה-2. הי אשה, שהוסיפה לקבל שלושה רכעים מי משכורתו של בעלה (המשכורת המלאה: 210 ל"י נטו לחודש), סיפרה לילדיה כי "אבא עובד מחוץ-לעיר". פעם חזר הביתה, כדי להיות ליד בנו בעת ניתוח-שקדים.

השבוע, בשעה שבמקום-ההוצעה נערכה הסולחה הגדולה (ראה לעיל), היה רבי-שוטר גבריאל אוליאל, בן 26, במרפאת המחנה הצבאי בו מתקיים המשפט. הוא נטל לידי מיכל של גולות לומינאל, לקח מלוא הי חופן ובלע אותו.

היה זה כמעט סופו של החייל המקצועי העליו. בקושי ניצול בידי הסגל הרפואי של המחנה, כדי שיוכל להשתתף במערכת

הימים בא מכתב גואל לכתובתו של גבריאל. הקונסול הצרפתי דרש כי הגבר, שהיה אורח צרפתי, יתגייס לצבא צרפת. אוליאל חשש לגורל אביו, עסקן קומוניסטי באוראן, אם יסרב. הוא לקח את אשתו, הושיב אותה באוראן בבית אביו, מנהל-עבודה בבית-הרושת לפריגידירים, התגייס לצבא. כסמל בלגיון-הזררים נשלח לקוריאה. בנו זיאקי, הלך לגן צרפתי, אשתו קיבלה אורחות צר-פתית.

כשחזרה המשפחה לארץ, לא היה לה קל להתאקלם מחדש. הבן דיבר רק צרפתי, הילדים לא רצו לשחק עמו. האב לא חשק במקצוע אורחי. הוא רצה להצטרף לצבא-הקבע, אולם אשתו התנגדה. בצבא היו בחורות רבות מדי. תחת זאת התגייס למש-מרהגבול, שם אין בנות בכלל.

בלילה-ההוא היה אוליאל מפקד חוליה. יתכן שהיה יוצא נקי מן המאורעות הי-טראגיים, אלמלא נשלחה חוליתו לפתע לי-הצטרף לחוליתו של עופר בכניסה לכפר. באתת החקירות נשאל על-ידי אבא חושי:

האחרונה של המשפט הגדול, המתקרב הי חודש לסופו.

משפט

שהיני

הנאשם הישיש עלה בקושי אל דוכן הי עדים. התובע אליהו פלינסקי קרא באוזניו את גליון האישום: "אתה נאשם בגניבת שטיח בשחי של 10 ל"י מביתה של עדינה ישראלי בתל-אביב. יש לך מה להגיד?"

לשמואל מורחי, 74, היה מה להגיד: "אח-רי 74 שנים הגעתי בפעם הראשונה לבית-המשפט. אני רוצה להגיד", השיב מורחי, בהניתו את ידו על התניך, "שהיינו ו-קיימנו והגיענו לזמן הזה".

אולם השופט דב זוהר לא התפעל מברכת הנאשם הוקן. הוא מצא את מורחי אשם בגניבה, קנס אותו בחמישים ל"י, והחירו לבל יעבור שנית על החוק, אפילו למען תפילה בבית-המשפט.

צפויה אופנסיבה נרחבת מצד המערב לשוב ולרכוש את עמדת-הכבודה בהתחרות חביב-גושיית.

הקו המסתמל: הפחתת ערכן של בריתות ההגנה השונות, ושילוב כל אותן מדינות במערך עולמי, אשר, לרשותו תעמוד עתודה צבאית. כלכלית ואסטרטגית.

נקודת-מוקד באופנסיבה זו יהווה המרחב האפרי-אסיאתי.

המערב סבור כי על-ידי שילוב מדיניות של הנשט עזרה כלכלית, ציוד צבאי והפעלת לחץ תקיף וקיצוני, יצליח להתגבר על חזירת ההשפעה הסובייטית בארצות ערב. מטרה ראשונה במסע זה תהיה מצרים.

ישראל תצורף למערך המערבי המורחב.

אם כי לא ייתמחו שום חוזים או בריתות, ייתנו הבסחות ברורות לבסחון ישראל. המערב רואה בישראל מוצב חשוב במלחמתו נגד התפשטות הקומוניזם, ולכן יהיה מוכן לדאוג לקיומה.

ישראל לא תגיב כחריפות על ההתגררויות האחרונות מצד ירדן.

האמריקאים הסבירו לממשלת ישראל כי המעשים הירדניים מוכתבים על-ידי מצבו הנואש של המלך חוסיין, מול ההסתה המצרית-סורית. לעומת זאת, הבטיחו האמריקאים לנקוט בפעולה שקטה בעמאן להרגעת המצר בגבול ישראל.

סחות מתונה תהיה התגובה הישראלית למעשי סוריה.

ישראל תודיע לאו"ם שהיא לא תסבול שום התגררות בגבולה הצפוני, וכל מעשה איבה נוסף מצד הסורים יגרור אחריו תנמו.

מדיניות החוץ של ישראל בימים הקרובים תתנהל בסימן פתיחת מועצת הברית הצפון-אטלנטית, שתיקרך בפאריס בעוד שבועיים.

בשיחות עם השגרירים המערביים בישראל, ועם מסלוליהם, ינסו המדינאים הישראליים למנוע דיון בהצעה תורכית-איטלקית, המכוונת לחסרת שלום ישראלי-ערבי על חשבון ויתורים טריטוריאליים מצד ישראל והחזרת חלק גדול של הפליטים הערביים.

אין סיכויים קרובים לעליה גדולה ממוזרח אירופה.

העליה מפולין תימשך בזרם מואס וקטן הרבה מאשר בחודשים האחרונים. מהונגריה יתחילו להגיע עולים החל מראשית שנת 1958. מרומניה יורשו לעלות רק בודדים.

הארץ היחידה בה נדחקים יהודים לע-ליה המונית — פרס — תתרום אף היא מיכסה קטנה בלבד. הסיבה: החלטת הנהלת הסוכנות לא לנצל תקציב "א-י" רופ" לצרכי עליה מורחית.

פרשת הרב הראשי יצחק נסים תוסר מהפרק, ביני הח-ליט שאין זה מן התבונה הפוליטית להסתכסך עם הרב, ואילו ראשי המגבית הסבירו כי כל פגיעה במעמדו של הרב הראשי עלולה לסגור אלפי בתי כנסת בפזורה בפני שליחי המגבית עם זאת לא תסיר אחדות-העבודה את הצעתה לדון במליאת הכנסת בפרשת הרב נסים, אולם הצעה זו תוסר בקולות מפא"י והותיים.

עיריית ירושלים תחיה כי חדשות, כתוצאה מדו"ח מבקר המדינה על עבודתה, שיפורסם בימים הקרובים.

תהיה זאת הפעם הראשונה שבמקרה המדינה יפרסם דו"ח מלא על עבודת העירייה, תוך גילוי ליקויים רציניים ביותר.

יעקב כחן יתפטר מתפי-קידו כראש הש.א. ויועבר לי-מנגנון הבחירות של מפא"י.

זאב שרף, הממונה על הכנסות המדינה והאחראי הישיר לפעולותיו של כחן, החליט כי למען המשך תיפעולו היעיל של מנגנון הבילוש לא תהיה ברירה אלא לסלק מתוכו את האיש שזהותו פורסמה ברבים על-ידי העולם הזה. הי ש.א. ימשיך בדרכו, גם בלי יעקב כחן.

יתכן כי משפט כפר-קאסם יפתים כפשרה.

עלה ההעיון להודות באשמה תמורת הסכמה מראש מצד התביעה שלא לדרוש עונשים חמורים.

יחוקק חוק מיוחד למושבי עובדים, שיקבע את הזכויות והחובות של חברי המושבים. הכוונה: לתת למזכירות הממונות של המושבים סמכויות מינהליות, שייחייבו את המתישב בקשר לתשלומיו וכפוף עליו לשלטון מפלגתי.

הרוקחים יצאו למלחמה נגד ההצעה לחוקק חוק שיחייב את השכירים להיות חברי קופות-חולים.

הרוקחים סבורים כי חוק זה ישימס את הקרקע מתחתם, מאחר שהמבוטחים יקבלו את תרופותיהם מבתי-המרקחת של הקופות.

הסוכספירות לבנות יורחבו לכל תקופות השנה, כדי לאפשר למשוקים הגדולים, ובעיקר תנובה, לדרוש מן המגדלים הצמחה מלאה וקבועה מראש.

מהפכה צפויה לענף המרצפות.

אחרי שדחקה את רגלי יצרני לבני הסיליקאט, מתכוננת איסוגג להוציא לשוק מרצפות מסוג חדש, עשויות מחומר איסונג, שמחירו יהיה זול ב-30% ויהיו ניתנות לניסור וקידוח חורים.

נאשם גבריאל אוליאל, אשתו שרה, בנו אלברט וזיאקי. "אלו הייתי אדם המסרב למלא פקודות..."

האחרונה של המשפט הגדול, המתקרב הי חודש לסופו.

משפט

שהיני

הנאשם הישיש עלה בקושי אל דוכן הי עדים. התובע אליהו פלינסקי קרא באוזניו את גליון האישום: "אתה נאשם בגניבת שטיח בשחי של 10 ל"י מביתה של עדינה ישראלי בתל-אביב. יש לך מה להגיד?"

לשמואל מורחי, 74, היה מה להגיד: "אח-רי 74 שנים הגעתי בפעם הראשונה לבית-המשפט. אני רוצה להגיד", השיב מורחי, בהניתו את ידו על התניך, "שהיינו ו-קיימנו והגיענו לזמן הזה".

אולם השופט דב זוהר לא התפעל מברכת הנאשם הוקן. הוא מצא את מורחי אשם בגניבה, קנס אותו בחמישים ל"י, והחירו לבל יעבור שנית על החוק, אפילו למען תפילה בבית-המשפט.